

- område. En sådan traktatændring («la petite révision») skal foreslås i enighed af Den Høje Myndighed og Rådet, der efter tiltrædelsesakten skal træffe afgørelse med et flertal på ni tiendedele af dets medlemmer. Forslaget skal derefter forelægges Domstolen til udtalelse. Finder Domstolen, at forslaget er i overensstemmelse med art. 95, stk. 3, træder det i kraft, hvis det vedtages af Europaparlamentet med et flertal på tre fjerdedele af de afgivne stemmer og to tredjedele af samtlige medlemmer.
49. Om de faktiske begrænsninger i anvendelsen af flertalsafgørelser, der er en følge af det såkaldte Luxembourg-forlig, henvises til forslaget til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, tillæg I, side 89, og pjece nr. 1 fra udenrigsministeriets markedssekretariat, side 21.
50. I det efterfølgende behandles alene de forpligtelser, der vedrører forholdet inden for De europæiske Fællesskaber. Om forholdet til tredjestater bemærkes, at fællesskabstraktaterne i overensstemmelse med sædvanlig traktatretlig praksis ikke berører de rettigheder og forpligtelser, der følger af tidligere indgåede traktater mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande (se f.eks. fællesmarkedstraktatens art. 234, jfr. tiltrædelsesaktens art. 5).
51. EØF-traktatens art. 189 fastsætter herom:
 »Et direktiv er med hensyn til de tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.
 En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.«
52. Om forordninger fastsætter EØF-traktatens art. 189:
 »En forordning er almenyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.«
53. Se f.eks. EØF-traktatens art. 192.
54. Sag 6/60, Fællesskabernes domssamling, bind VI (2) side 1184.
55. Nu Kommissionen.
56. Derimod kan Den Høje Myndighed (nu Kommissionen) efter art. 88 i traktaten om Kul- og Stålfællesskabet inden for denne traktats område »efter samstemmende udtalelse fra Rådet, der træffer afgørelse med to tredjedeles flertal:
 a. udsætte betalinger, som den i henhold til denne Traktat skal erlægge på den pågældende Stats vegne;
 b. træffe foranstaltninger eller bemyndige andre Medlemsstater til at træffe foranstaltninger, der afviger fra reglerne i artikel 4 med henblik på at råde bod på virkningerne af den konstaterede misligholdelse.«
 (Art. 4 i EKSF-traktaten indeholder det generelle forbud mod told eller andre beskyttelsesforanstaltninger over for importen af kul- og stålprodukter fra de andre medlemsstater).
57. Udover de beføjelser, der er nævnt i det foregående, er der tillagt Domstolen forskellige andre beføjelser, der imidlertid er uden betydning for de spørgsmål, som behandles i denne redegørelse. For fællesmarkedstraktatens vedkommende henvises til art. 172, 178–182 og 184.
58. Se om disse spørgsmål nærmere *Erik Siesby, Juristen* 1971, s. 419, og *Max Sørensen, Juristen* 1972, s. 122–123, hvor det bl.a. påpeges, at gensidighedsprincippet heller ikke gælder i forhold til Den europæiske Menneskerettighedskonvention.
59. Det nævnte responsum er optaget som bilag 6 til *Forfatningskommissionens Betænkning* (1953) side 113–127.
60. *Forfatningskommissionens Betænkning* side 124 (pkt. 52).
61. *Forfatningskommissionens Betænkning* side 124 (pkt. 53).
62. *Forfatningskommissionens Betænkning* side 124 (pkt. 54).
63. Se § 20 i Forfatningskommissionens grundlovsforslag, *Betænkningens* side 17. Derimod adskiller dette forslag sig på en række punkter fra det udkast, der var skitseret i professor Max Sørensens responsum, se *Betænkningen* side 126.